

Arrest

nr. 321 993 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES
Amerikalei 122/14
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. FAES loco advocaat P. STAES. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, van Georgische nationaliteit, dient een verzoek om internationale bescherming in op 31 mei 2024.

Op 10 juni 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is.

Op 11 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]1967 in Lanchkuti en hebt u de Georgische nationaliteit.

U werkte van 2013-2014 tot 2017-2018 als sportmanager voor voetbalclub Guria, die eveneens in Lanchkuti was gevestigd. U had die job bekomen via de lokale burgemeester dankzij uw succesvolle voetbalcarrière bij de dubbels tijdens uw schoolperiode. De job als sportmanager ging gepaard met een automatisch toegekend lidmaatschap aan de Georgische Droompartij -iets wat zeer gebruikelijk was bij ambtenarenjobs in Georgië – waarvoor u reeds sympathieën had. U werd in 2018 ontslagen nadat de voetbalclub uit de hogere liga werd gegoooid. Bijgevolg zat u zonder werk waardoor u niet langer in staat was om uw gezin financieel te onderhouden en u besliste om naar Europa te vertrekken. U kon zich overigens niet meer vinden in de pro-Russische politiek die de regerende Georgische Droom aan het voeren was in uw herkomstland en distantieerde u vervolgens van de partij. Uw broer was tijdens het Georgisch-Russisch conflict in 1992-1993 gedood door het Russisch leger waardoor u erg veel moeite had met de toenemende Russische invloed binnen de Georgische politiek. Ook dat vormde een reden voor u, als pro-Europeaan, om niet langer in Georgië te blijven en naar Europa te vertrekken. Op 2/11/2019 vertrok u voor het laatst uit Georgië en trok naar Duitsland en Frankrijk waar u telkens asiel aanvraagde. U zou vier jaar lang in Frankrijk verblijven alvorens dat u op 31/06/2024 naar België kwam om er op 31/05/2024 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de plaatselijke asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de geboorteakte en de overlijdensakte van uw broer neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen zou u niet naar Georgië kunnen terugkeren omdat u het niet eens bent met de groeiende Russische invloed in de politiek die de regerende Georgische Droom aan het voeren is. Voorts zou u geen job meer hebben gehad in Georgië sinds uw ontslag in 2018 als sportmanager van voetbalclub Guria waardoor u zich eveneens genoodzaakt zag om uit Georgië te vertrekken. U slaagde er echter niet in om die vrees tot vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat uw recentste verzoeken tot internationale bescherming in Duitsland en Frankrijk reeds geweigerd werden, wat op zich een groot voorbehoud plaatste op de gegrondheid van uw huidig verzoek.

Nergens in uw relaas haalt u enige concrete vrees aan en geeft enkel aan dat u niet akkoord bent met de pro-Russische koerswijziging van de Georgische regering onder meer omdat uw broer in 1993 door de Russen werd gedood in een conflict. Echter hebt u nooit enige problemen gekend omwille van uw broer noch hebt u enige indicaties dat u zou geviseerd worden louter omdat u niet akkoord bent met bepaalde beleidswijzigingen van de Georgische overheid. Dat de Russen nu Georgië, ook militair, zouden overnemen is ook een dermate overdrijving dat dit niet ernstig kan worden genomen (GV p.8-10).

Verder konden uw verklaringen met betrekking tot het niet onderhouden van uw gezin na uw ontslag als sportmanager evenmin overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt immers niet dat het vinden van een job in Georgië onoverkomelijk zou zijn bij een eventuele terugkeer.

Voorts verklaarde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat u ook om medische redenen uit Georgië was gevlucht (Zie Verklaring DvZ P. 14). Die ingeroepen medische problemen houden echter geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Georgië en komt u niet in aanmerking om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U komt voorts evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Zo er niet getwijfeld aan de identiteit en het overlijden van uw broer

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), artikel 10, lid 3, b) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Procedurerichtlijn), artikelen 48/3, 48/5, 62, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de richtlijnen van de UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof*, de materiele motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker wijst op het huidige politieke klimaat en de algemene veiligheidssituatie in zijn land van herkomst en op het feit dat Georgië bij KB van 7 april 2023 werd geschrapt uit de lijst met veilige landen van herkomst. Door de Russische aanwezigheid aan de grenzen vreest verzoeker de Russische soldaten die zijn broer tijdens het Georgisch-Russisch conflict in 1992-1993 hebben gedood, tegen het lijf te lopen. Hij vreest tevens de pro-Russische koers van de Georgische Droompartij en door pro-Russische personen bedreigd te worden. Verzoeker wijst verder op het gebrek aan rechtsbescherming en verwijst naar algemene landeninformatie (COI Focus, *“Algemene situatie Georgië”* van 11 december 2023; United States Department of State, *“Georgia 2023 Human Rights Report”*, 2023; Amnesty International, *“The State of the World’s human rights – Georgia”*, april 2024, p. 176-178) waarin bericht wordt over corruptie binnen het openbaar gezag en binnen de veiligheidsdiensten, over indicaties van politieke inmenging en partijdigheid van rechters, over de negatieve tendens wat betreft de behandeling van personen die gearresteerd worden, over geweld tegen journalisten, over aanhoudende mensenrechtenschendingen in Abchazië en Zuid-Ossetië en over tekortkomingen in het effectief bewaken van mensenrechten.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens hetwelk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel, en van artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker meent dat er onvoldoende is onderzocht of hij met zijn profiel een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst opnieuw op de huidige instabiele situatie in Georgië en op het feit dat hij ex-lid is van de Georgische Droompartij. Hij vreest dat zijn uitgesproken aversie tegenover deze partij hem aangerekend zal worden.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt familiefoto’s toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg

uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM is geschonden, merkt de Raad op dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Het tweede middel is, wat het voorgaande betreft, niet ontvankelijk.

4.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker niet naar Georgië kan terugkeren omdat hij het niet eens is met de groeiende Russische invloed in de politiek van de regerende Georgische Droompartij. Voorts zou hij geen job meer hebben gehad in Georgië sinds zijn ontslag in 2018 waardoor hij zich genoodzaakt zag om uit Georgië te vertrekken in november 2019. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.5. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De bestreden beslissing is gebaseerd op volgende gronden:

- (i) Het feit dat de voorgaande verzoeken om internationale bescherming in Duitsland en Frankrijk reeds geweigerd werden, plaatst een groot voorbehoud bij de gegrondheid van zijn huidig verzoek om internationale bescherming;
- (ii) Nergens in zijn relaas haalt verzoeker enige concrete vrees aan; Hij geeft enkel aan niet akkoord te zijn met de pro-Russische koerswijziging van de Georgische regering onder meer omdat zijn broer in 1993 door de Russen werd gedood in het Georgisch-Russisch conflict; Verzoeker heeft nooit enige problemen gekend omwille van zijn broer, noch brengt hij enige indicaties aan dat hij zou worden gevisieerd louter omdat hij niet akkoord is met bepaalde beleidswijzigingen van de Georgische overheid; Verzoekers bewering dat de Russen Georgië militair zouden overnemen is niet ernstig;
- (iii) Verzoekers verklaringen met betrekking tot het niet onderhouden van zijn gezin na zijn ontslag als sportmanager kunnen niet overtuigen; Uit zijn verklaringen blijkt immers niet dat het vinden van een job in Georgië onoverkomelijk zou zijn bij een eventuele terugkeer;
- (iv) De bij de Dienst Vreemdelingenzaken ingeroepen medische redenen houden geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de

criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming; Verzoeker dient zich hiervoor te wenden tot de geëigende procedure van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet;
(v) De door verzoeker neergelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig.

4.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste poging onderneemt om voormelde vaststellingen in concreto te weerleggen dan wel te verklaren. Hij beperkt zich tot het algemeen verwijzen naar het huidige politiek klimaat en de veiligheidssituatie in Georgië en verwijst naar algemene landeninformatie zonder in concreto zijn persoonlijke vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Hij weerlegt geenszins de terechte vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker nergens in zijn relaas enige concrete vrees aanhaalt. Hij geeft enkel aan niet akkoord te zijn met de pro-Russische koerswijziging van de Georgische regering onder meer omdat zijn broer in 1993 door de Russen werd gedood in het Georgisch-Russisch conflict. De commissaris-generaal heeft terecht vastgesteld dat verzoeker nooit enige problemen heeft gekend omwille van zijn broer, noch enige indicaties aanbrengt dat hij zou worden gevisieerd louter omdat hij niet akkoord is met bepaalde beleidswijzigingen van de Georgische overheid. De in het verzoekschrift opgeworpen vrees om de Russische soldaten die zijn broer destijds hebben gedood tegen het lijf te lopen en de vrees om door pro-Russische personen bedreigd te worden, zijn louter blote beweringen die niet in concreto aannemelijk worden gemaakt.

4.7. De Raad stelt vast dat uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Gelet op wat voorafgaat, volstaat een loutere verwijzing naar de algemene politieke situatie in Georgië dan ook niet om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn hulp en/of bescherming te bieden aan verzoeker.

4.8. Waar verzoeker nog stelt dat Georgië op heden niet meer wordt beschouwd als een veilig land van herkomst in toepassing van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, en dat hieruit volgt dat er geen vermoeden meer geldt in zijn hoofde dat hij geen vrees voor vervolging heeft of dat er geen reëel risico op het lijden van ernstige schade aanwezig is, benadrukt de Raad dat verzoeker zijn relaas en zijn nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken. Gelet op wat voorafgaat, blijft hij hier in gebreke.

4.9. Het verweer van verzoeker is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen. De familiefoto's die verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoekschrift heeft neergelegd, wijzigen bovenstaande appreciatie niet.

4.10. Er kan in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch

een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.12. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.13. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Georgisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.14. Verzoeker toont evenmin aan op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Hij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

4.15. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet-correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht, noch een kennelijke beoordelingsfout kan worden aangenomen.

4.16. Waar verzoeker ondergeschikt vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. HOEFNAGELS